

Rättsfallssamlingen

TRIBUNALENS BESLUT (åttonde avdelningen)

den 9 september 2013*

”Talan om ogiltigförklaring — Statligt stöd — Stödordning som tillåter skattemässig avskrivning av finansiellt mervärde vid förvärv av aktieinnehav i utländska företag — Beslut i vilket stödordningen förklaras vara oförenlig med den inre marknaden men som inte föreskriver återkrav av stödet — Rättsakt som medför genomförandeåtgärder — Villkoret personligen berörd ej uppfyllt — Återbetalningsskyldighet föreligger inte — Avvisning”

I mål T-400/11,

Altadis, SA, Madrid (Spanien), företrätt av advokaterna J. Buendía Sierra, E. Abad Valdenebro, M. Muñoz de Juan och R. Calvo Salinero,

sökande,

mot

Europeiska kommissionen, företrädd av R. Lyal, C. Urraca Caviedes och P. Němečková, samtliga i egenskap av ombud,

svarande,

angående en talan om delvis ogiltigförklaring av kommissionens beslut 2011/282/EU av den 12 januari 2011, om avskrivning av skatt på finansiellt mervärde vid förvärv av aktieinnehav i utländska företag nr C 45/07 (f.d. NN 51/07, f.d. CP 9/07) som Spanien har genomfört (EUT L 135, s. 1),

meddelar

TRIBUNALEN (åttonde avdelningen)

sammansatt av ordföranden L. Truchot (referent) samt domarna M. E. Martins Ribeiro och A. Popescu,

justitiesekreterare: E. Coulon,

följande

* Rättegångsspråk: spanska.

Beslut

Bakgrund till tvisten

- 1 Ledamöter i Europaparlamentet ställde åren 2005 och 2006 flera skriftliga frågor (E-4431/05, E-4772/05, E-5800/06 och P-5509/06) till Europeiska gemenskapernas kommission avseende kvalificeringen som statligt stöd av den ordning som föreskrivs i artikel 12.5 i den spanska lagen om företagsskatt (Ley del Impuesto sobre Sociedades), vilken infördes genom lag 24/2001 av den 27 december 2001 om skatteåtgärder, förvaltningsåtgärder och sociala åtgärder (Ley 24/2001, de Medidas Fiscales, Administrativas y del Orden Social) (BOE nr 313 av den 31 december 2001, s. 50493), och återgavs i kungligt lagstiftningsdecret 4/2004 av den 5 mars 2004 om konsolidering av den omarbetade lydelsen av lagen om företagsskatt (Real Decreto Legislativo 4/2004, por el que se aprueba el texto refundido de la Ley del Impuesto sobre Sociedades) (BOE nr 61 av den 11 mars 2004, s. 10951) (nedan kallad den omtvistade stödordningen). Kommissionen svarade i huvudsak att den omtvistade stödordningen enligt de uppgifter den förfogade över inte verkade omfattas av bestämmelserna om statligt stöd.
- 2 Kommissionen anmodade genom skrivelser av den 15 januari och den 26 mars 2007 spanska myndigheter att tillhandahålla relevanta uppgifter för att kommissionen skulle kunna utvärdera omfattningen och följderna av den omtvistade stödordningen. Genom skrivelser av den 16 februari och den 4 juni 2007 försåg Konungariket Spanien kommissionen med de efterfrågade uppgifterna.
- 3 Kommissionen mottog genom fax den 28 augusti 2007 ett klagomål från en privat aktör som hävdade att den omtvistade stödordningen utgjorde ett statligt stöd som var oförenligt med den gemensamma marknaden.
- 4 Genom beslut av den 10 oktober 2007 (sammanfattning i EUT C 311, s. 21) inledde kommissionen ett formellt granskningsförfarande avseende den omtvistade stödordningen.
- 5 Kommissionen mottog genom skrivelse av den 5 december 2007 Konungariket Spaniens yttrande avseende beslutet att inleda det formella förfarandet. Mellan den 18 januari och den 16 juni 2008, mottog kommissionen även yttranden från 32 berörda tredje parter, däribland sökanden, Altadis, SA. Konungariket Spanien bemötte genom skrivelser av den 30 juni 2008 och den 22 april 2009 de yttranden som berörda tredje parter hade avgett.
- 6 Den 18 februari 2008, den 12 maj och den 8 juni 2009 anordnades tekniska möten med de spanska myndigheterna. Andra tekniska möten anordnades även med vissa av de 32 berörda tredje parterna, inbegripet sökanden.
- 7 Genom skrivelse av den 14 juli 2008 och e-post av den 16 juni 2009 försåg Konungariket Spanien kommissionen med kompletterande uppgifter.
- 8 Kommissionen avslutade förfarandet vad avsåg förvärv av aktieinnehav som genomförts inom Europeiska unionen genom beslut 2011/5/EG av den 28 oktober 2009 om avskrivning av skatt på finansiellt mervärde vid förvärv av betydande aktieinnehav i utländska företag C 45/07 (f.d. NN 51/07, f.d. CP 9/07) som Spanien har genomfört (EUT L 7, 2011, s. 48). Genom detta beslut förklarades den omtvistade stödordningen, som bestod av en skatteförmån enligt vilken spanska företag tilläts avskriva mervärdet vid förvärv av aktieinnehav i utländska företag, vara oförenlig med den gemensamma marknaden när denna ordning tillämpas på förvärv av aktieinnehav från företag med säte inom unionen. Kommissionen höll förfarandet öppet i fråga om förvärv utanför unionen, mot bakgrund av att de spanska myndigheterna hade åtagit sig att inkomma med nya uppgifter i fråga om hindren för gränsöverskridande fusioner utanför unionen.

- 9 Den 12, 16 och 20 november 2009 och den 3 januari 2010 försåg Konungariket Spanien kommissionen med upplysningar angående spanska företags direktinvesteringar utanför unionen. Kommissionen mottog även yttranden från flera berörda tredje parter.
- 10 Kommissionen och de spanska myndigheterna hade tekniska möten den 27 november 2009 och den 16 och 29 juni 2010.
- 11 Kommissionen antog den 12 januari 2011 beslut 2011/282/EU om avskrivning av skatt på finansiellt mervärde vid förvärv av aktieinnehav i utländska företag nr C 45/07 (f.d. NN 51/07, f.d. CP 9/07) som Spanien har genomfört (EUT L 135, s. 1) (nedan kallat det angripna beslutet).
- 12 Genom det angripna beslutet förklarades den omtvistade stödordningen vara oförenlig med den inre marknaden när denna ordning tillämpas på förvärv av aktieinnehav från företag med säte utanför unionen (artikel 1.1 i det angripna beslutet). Enligt artikel 1.2 och 1.3 i det angripna beslutet får den omtvistade stödordningen med hänsyn till principen om skydd för berättigade förväntningar emellertid fortsätta att tillämpas på förvärv av aktieinnehav vilka genomförts innan beslutet att inleda det formella granskningsförfarandet offentliggjordes i *Europeiska unionens officiella tidning* den 21 december 2007, samt på förvärv av aktieinnehav vilkas genomförande skulle godkännas av en tillsynsmyndighet till vilken transaktionen anmälts före denna tidpunkt och som oåterkalleligen inletts före den 21 december 2007. Enligt artikel 1.4 och 1.5 i det angripna beslutet får den omtvistade stödordningen även fortsätta att tillämpas på förvärv senast den dag då detta beslut offentliggörs i *Europeiska unionens officiella tidning*, det vill säga den 21 maj 2011, av företag som är etablerade i Kina, Indien och andra länder där förekomsten av uttryckliga rättsliga hinder för gränsöverskridande rörelseförvärv har påvisats eller skulle kunna påvisas, samt på sådana förvärv i nämnda länder vilkas genomförande skulle godkännas av en tillsynsmyndighet till vilken transaktionen anmälts före denna tidpunkt och som oåterkalleligen inletts före den 21 maj 2011.

Förfarandet och parternas yrkanden

- 13 Sökanden har väckt förevarande talan genom ansökan som inkom till tribunalens kansli den 29 juli 2011.
- 14 Genom handling som inkom till tribunalens kansli den 10 november 2011 framförde kommissionen en invändning om rättegångshinder enligt artikel 114.1 i tribunalens rättegångsregler.
- 15 Genom handling som inkom till tribunalens kansli den 6 januari 2012 yttrade sig sökanden över kommissionens invändning om rättegångshinder.
- 16 Den 5 oktober och den 13 december 2012 anmodade tribunalen såsom en åtgärd för processledning sökanden att ange vilka följder denne ansåg att tribunalens dom av den 8 mars 2012 i mål T-221/10, Iberdrola mot kommissionen och tribunalens beslut av den 21 mars 2012 i mål T-174/11, Modelo Continente Hipermercados mot kommissionen skulle ha. Vidare anmodade tribunalen kommissionen att yttra sig över sökandens svar på denna fråga. Sökanden och kommissionen besvarade frågorna inom de föreskrivna fristerna.
- 17 Sökanden har yrkat att tribunalen ska
 - förklara att talan kan upptas till sakprövning samt besluta att förfarandet ska fortgå,
 - i första hand ogiltigförklara artikel 1.1 i det angripna beslutet,

- i andra hand ogiltigförklara artikel 4 i det angripna beslutet, i den del som det i denna artikel föreskrivs en skyldighet att återkräva det stöd som beviljats för transaktioner före den 21 maj 2011,
 - i tredje hand ogiltigförklara artikel 1.1 och i fjärde hand artikel 4 i det angripna beslutet i den mån det däri hänvisas till transaktioner som genomförts i Marocko, samt
 - förplikta kommissionen att ersätta rättegångskostnaderna.
- 18 Kommissionen har yrkat att tribunalen ska
- avvisa talan, och
 - förplikta sökanden att ersätta rättegångskostnaderna.

Rättslig bedömning

- 19 Enligt artikel 114.1 i rättegångsreglerna kan tribunalen, om en part begär det, meddela beslut i fråga om rättegångshinder utan att pröva själva sakfrågan. Det anges i punkt 3 i samma artikel att återstoden av förfarandet avseende begäran ska vara muntlig, om inte tribunalen bestämmer annat. I förevarande fall finner tribunalen att handlingarna innehåller tillräckliga upplysningar för att den ska kunna pröva begäran, och att det saknas anledning att inleda det muntliga förfarandet.
- 20 Kommissionen har gjort gällande att förevarande talan inte kan tas upp till sakprövning med anledning av att sökanden varken har visat att bolaget hade ett berättigat intresse av att få saken prövad eller att det var personligen berört av det angripna beslutet.
- 21 Det andra rättegångshinder som kommissionen har åberopat ska prövas först.
- 22 Enligt artikel 263 fjärde stycket FEUF får "[a]lla fysiska eller juridiska personer ... på de villkor som anges i första och andra styckena väcka talan mot en akt som är riktad till dem eller som direkt och personligen berör dem samt mot en regleringsakt som direkt berör dem och som inte medför genomförandeåtgärder".
- 23 Eftersom det angripna beslutet antogs i samband med att det formella granskningsförfarandet avslutades och inte riktades till sökanden, ska frågan huruvida sökanden är personligen berörd bedömas enligt de kriterier som framkom i domstolens dom av den 15 juli 1963 i mål 25/62, Plaumann mot kommissionen (REG 1963, s. 197, 223; svensk specialutgåva, volym 1, s. 181). Det ankommer således på sökanden att visa att det angripna beslutet påverkar denne på grund av vissa egenskaper som är utmärkande för sökanden eller på grund av faktiska omständigheter som särskiljer sökanden från alla andra rättssubjekt, och att beslutet därigenom medför att sökanden individualiseras på motsvarande sätt som den som beslutet är riktat till (se, för ett liknande resonemang, domstolens dom av den 29 april 2004 i mål C-298/00 P, Italien mot kommissionen, REG 2004, s. I-4087, punkt 36 och där angiven rättspraxis).
- 24 Sökanden har åberopat att sökanden är mottagare av den omtvistade stödordningen, för att visa att denne berörs personligen av det angripna beslutet som förklarar stödordningen rättsstridig och oförenlig med den inre marknaden.
- 25 Enligt fast rättspraxis kan ett företag i princip inte väcka talan om ogiltigförklaring av ett beslut av kommissionen att förbjuda en stödordning till förmån för en viss sektor om det enbart berörs av detta beslut på grund av att det är verksamt inom sektorn i fråga och eventuellt kan erhålla stöd enligt nämnda stödordning. Med avseende på detta företag framstår nämligen ett sådant beslut som en

- åtgärd med allmän giltighet som är tillämplig på objektivt bestämda situationer och medför rättsverkningar för en allmänt och abstrakt angiven personkrets (se domen i det ovannämnda målet Italien mot kommissionen, punkt 37 samt där angiven rättspraxis, och förstainstansrättens dom av den 11 juni 2009 i mål T-309/02, Acegas mot kommissionen, REG 2009, s. II-1809, punkt 47 och där angiven rättspraxis).
- 26 När en sökande inte enbart berörs av det ifrågavarande beslutet i egenskap av företag inom den berörda sektorn som eventuellt kan komma i fråga för stödordningen, utan även i egenskap av förmånstagare som verkligen, i enlighet med denna stödordning, har beviljats ett individuellt stöd, vilket kommissionen har beslutat ska återkrävas, ska sökandebolaget emellertid anses personligen berört av beslutet, och dess talan mot detsamma kan därmed anses kunna tas upp till sakprövning (se, för ett liknande resonemang, domstolens dom av den 19 oktober 2000 i de förenade målen C-15/98 och C-105/99, Italien och Sardegna Lines mot kommissionen, REG 2000, s. I-8855, punkterna 34 och 35, samt förstainstansrättens dom av den 10 september 2009 i mål T-75/03, Banco Comercial dos Açores mot kommissionen, ej publicerad i rättsfallssamlingen, punkt 44).
- 27 Det ska följaktligen undersökas huruvida sökanden är en stödmottagare som verkligen har beviljats ett individuellt stöd i enlighet med den stödordning som det angripna beslutet avser, vilket kommissionen har beslutat ska återkrävas (se, för ett liknande resonemang, domstolens dom av den 9 juni 2011 i de förenade målen C-71/09 P, C-73/09 P och C-76/09 P, Comitato "Venezia vuole vivere" m.fl. mot kommissionen, REU 2011, s. I-4727, punkt 53 och där angiven rättspraxis, och domen i det ovannämnda målet Iberdrola mot kommissionen, punkt 27).
- 28 I förevarande fall har sökanden visat att bolaget är en förmånstagare som verkligen har beviljats stöd i enlighet med den omtvistade stödordningen. Sökanden har nämligen till ansökan bifogat en handling i vilken intygas att den omtvistade stödordningen har tillämpats på aktieförvärv som sökanden genomförde åren 2003 och 2006 i ett företag med säte i Marocko. Enligt artiklarna 1.2 och 4.1 i det angripna beslutet omfattas emellertid inte sökanden av den återkravsskyldighet som föreskrivs i beslutet.
- 29 Sökanden har med åberopande av rättspraxis anfört att det faktum att bolaget är en stödmottagare som verkligen har beviljats stöd i enlighet med den omtvistade stödordningen innebär att bolaget berörs personligen av beslutet. För att ett bolag ska anses beröras personligen av ett beslut krävs det nämligen inte att bolaget är återbetalningsskyldigt för stöd som erhållits i enlighet med den omtvistade stödordningen. Av domen i de ovannämnda förenade målen Comitato "Venezia vuole vivere" m.fl. mot kommissionen drar sökanden slutsatsen att ett företag kan anses personligen berört när det mottagit stöd i enlighet med en stödordning för vilken stödet generellt återkrävs, även om företaget självt inte omfattas av denna återbetalningsskyldighet.
- 30 Tribunalen erinrar härvidlag om punkt 53 i domen i de ovannämnda förenade målen Comitato "Venezia vuole vivere" m.fl. mot kommissionen vilken sökanden lagt till grund för sin argumentation:
- "De verkliga mottagarna av individuellt beviljat stöd enligt en stödordning där kommissionen har förordnat att stödet ska återkrävas är individuellt berörda ..."
- 31 Denna passus har i avgöranden från domstolen och tribunalen i vilka den omnämnts tolkats så, att en stödmottagare som verkligen har beviljats stöd ska anses personligen berörd av ett kommissionsbeslut angående denna stödordning endast om stödmottagaren mottagit stöd som omfattas av den återkravsskyldighet som fastställs i detta beslut (se, för ett liknande resonemang, domen i det ovannämnda målet Italien och Sardegna Lines mot kommissionen, punkterna 31 och 34, förstainstansrättens dom av den 11 juni 2009 i mål T-301/02, AEM mot kommissionen, REG 2009, s. II-1757, punkterna 46–48, och beslutet i det ovannämnda målet Modelo Continente Hipermercados mot kommissionen, punkt 30). Det återkrav som det hänvisas till i punkt 53 i domen i de ovannämnda

förenade målen Comitato "Venezia vuole vivere" m.fl. mot kommissionen gäller således det stöd som den aktuella sökanden erhållit och inte rent allmänt de stöd som beviljats i enlighet med den berörda stödordningen.

- 32 Denna tolkning bekräftas för övrigt av punkt 56 i domen i de ovannämnda förenade målen Comitato "Venezia vuole vivere" m.fl. mot kommissionen, i vilken anges följande:

"... förordandet om återkrav [avser] personligen samtliga mottagare av den berörda ordningen, eftersom de redan från det ögonblick när det omtvistade beslutet antogs utsattes för risken att de förmåner de mottagit skulle komma att återkrävas, och således påverkades deras rättsställning. Dessa mottagare är således del i en sluten krets ... Det är härvid inte nödvändigt att pröva de ytterligare villkor som avser situationer i vilka kommissionens beslut inte innehåller ett förordnande om återkrav. Den möjligheten att de förmåner som förklarats rättstridiga senare inte återkrävs från mottagarna hindrar dessutom inte att dessa anses vara personligen berörda."

- 33 Av den första och den tredje meningen i denna punkt i domen i de ovannämnda förenade målen Comitato "Venezia vuole vivere" m.fl. mot kommissionen, jämförda med punkt 55 i samma dom, framgår att domstolen endast har undersökt situationen (som var den enda situation som var aktuell i denna dom) att den angripna rättsakten föreskrev en återkravsskyldighet avseende sökanden. Domstolen slog nämligen fast i första meningen att förordandet om återkrav personligen avser samtliga mottagare av den berörda ordningen, eftersom de utsattes för risken att de förmåner de mottagit skulle komma att återkrävas. I den tredje meningen fann domstolen att det inte var nödvändigt att pröva situationer i vilka kommissionens beslut inte innehåller ett förordnande om återkrav. Vidare framgår det av fjärde meningen i punkt 56 i domen i de ovannämnda förenade målen Comitato "Venezia vuole vivere" m.fl. mot kommissionen – även i detta fall jämförd med punkt 55 i samma dom – att en sådan skyldighet att återkräva stöd som avser en sökande är tillräckligt för att individualisera sökanden, och att det inte krävs någon undersökning av huruvida denna skyldighet får någon verkan på nationell nivå (beslutet i det ovannämnda målet Modelo Continente Hipermercados mot kommissionen, punkt 29).

- 34 I den av sökanden åberopade domen i de ovannämnda förenade målen Comitato "Venezia vuole vivere" m.fl. mot kommissionen fann således domstolen att sökanden i det målet var personligen berörd på grund av att det angripna beslutet innebar en skyldighet att återkräva de stöd som sökanden tagit emot, oberoende av genomförandet av denna skyldighet. Av nämnda dom kan således inte slutsatsen dras att den omständigheten att en stödmottagare verkligen har beviljats stöd enligt en stödordning är tillräcklig för att individualisera denna mottagare, när denna inte omfattas av skyldigheten att återbetala de stöd som beviljats enligt den stödordning som föreskrivs i den angripna rättsakten.

- 35 I detta avseende är inte heller tribunalens dom av den 21 maj 2010 i de förenade målen T-425/04, T-444/04, T-450/04 och T-456/04, Frankrike m.fl. mot kommissionen (REU 2010, s. II-2099) relevant. Förvisso fann tribunalen, såsom sökanden har påpekat, i punkt 123 i den domen att en ogiltigförklaring av den bestämmelse i det angripna beslutet i vilken det aktuella stödet förklarades vara oförenligt med den gemensamma marknaden får till följd att konstaterandet att den aktuella stödåtgärden är olaglig, en åtgärd som är individuell och till sökandens fördel, är ogiltigt, vilket utgör en rättslig följd som ändrar sökandens rättsliga ställning och som ger sökanden en fördel. Som kommissionen har påpekat tog tribunalen i denna punkt emellertid ställning till sakprövningsvillkoret berättigat intresse, vilket bland annat skiljer sig från villkoret personligen berörd på så sätt att det avser den nytta som sökanden har av sin talan och inte den specifika kopplingen mellan denna sökande och det beslut mot vilket talan väckts (se punkt 23 ovan och se även punkt 38 nedan).

- 36 Slutligen underkänner tribunalen argumentet avseende risken för ekonomiska skador för en stödmottagare som verkligen har beviljats stöd enligt en stödordning som förklarats vara oförenlig, varvid dessa skador skulle uppstå på grund av de potentiella effekterna av en sådan förklaring om

oförenlighet för tillämpningen av bestämmelser om kumulering av stöd och om de minimis-stöd. Sökanden har nämligen endast framfört ett enkelt påstående, och har inte lämnat någon förklaring avseende de ovannämnda möjliga effekterna och den påstådda risken för ekonomiska skador.

- 37 Sökanden har i andra hand anfört att för det fall det krävs att det föreligger en återkravsskyldighet som omfattar stöd som bolaget har mottagit för att bolaget ska kunna anses personligt berört av det angripna beslutet, så har sökanden uppgett sig omfattas av en sådan skyldighet. Den omständigheten att de transaktioner som genomfördes före den 21 december 2007 inte omfattas av återbetalningsskyldigheten med hänsyn till principen om skydd för berättigade förväntningar är nämligen enligt sökanden inte definitiv, på grund av den talan som Deutsche Telekom AG har väckt i mål T-207/10 mot denna del av det angripna beslutet.
- 38 Genom detta resonemang har sökanden emellertid återigen förväxlat villkoret personligen berörd med villkoret avseende berättigat intresse av att få saken prövad. Även om det kan konstateras att det föreligger ett berättigat intresse av att få saken prövad – eller tvärtom att det inte föreligger något sådant berättigat intresse – med beaktande av bland annat händelser som inträffat efter det att talan väckts vid unionsdomstolen vilka är externa i förhållande till sökanden och det angripna beslutet, ska villkoret avseende huruvida en fysisk eller juridisk person är personligen berörd bedömas vid tidpunkten då talan väcks. Denna prövning beror endast på det angripna beslutet. En person som berörs personligen av ett beslut som förklarar ett stöd oförenligt med den gemensamma marknaden och som medför återkrav av detta förblir således personligen berörd, även om det därefter visar sig att någon återbetalningsskyldighet inte åläggs denna (se, för ett liknande resonemang, domen i de ovannämnda förenade målen *Comitato "Venezia vuole vivere"* m.fl. mot kommissionen, punkt 56, och generaladvokat Trstenjaks förslag till avgörande i detta mål, REU 2011, s. I-4732, punkterna 81 och 82, se även punkt 33 ovan).
- 39 För att anses personligen berörd av den angripna rättsakten måste sökanden vidare visa att denne tillhör en sluten krets, det vill säga en grupp som inte kan utökas efter det att den angripna rättsakten har antagits (se, för ett liknande resonemang, domstolens dom av den 26 juni 1990 i mål C-152/88, *Sofrimport* mot kommissionen, REG 1990, s. I-2477, punkt 11, och av den 22 juni 2006 i de förenade målen C-182/03 och C-217/03, *Belgien och Forum 187* mot kommissionen, REG 2006, s. I-5479, punkt 63).
- 40 Även om artikel 1.2 i det angripna beslutet eventuellt skulle ogiltigförklaras av tribunalen i mål T-207/10 och det omstridda stödet återkrävas av sökanden – vilket utgör rent hypotetiska situationer – innebär, i förevarande fall, dessa omständigheter följaktligen ändå inte att sökanden ska anses vara personligen berörd (se, för ett liknande resonemang, domen i det ovannämnda målet *Iberdrola* mot kommissionen, punkt 42).
- 41 Mot denna bakgrund kan sökanden inte anses personligen berörd av det angripna beslutet.
- 42 Sökanden har emellertid gjort gällande att bolaget inte är skyldigt att visa att det berörs personligen av det angripna beslutet. Det angripna beslutet utgör nämligen, enligt sökanden, en regleringsakt som inte medför genomförandeåtgärder i den mening som avses i artikel 263 fjärde stycket FEUF.
- 43 Kommissionen har genmält att det angripna beslutet inte är en regleringsakt som inte medför genomförandeåtgärder. Kommissionen har hänvisat till ett antal nationella åtgärder för att genomföra det angripna beslutet och, särskilt, den spanska lagstiftarens upphävande av den omtvistade stödordningen, skattemyndigheternas återkrav från mottagarna av olagligt stöd som beviljats i enlighet med den omtvistade stödordningen, samt dessa myndigheters beviljande eller ej av den aktuella skatteförmånen.

- 44 Sökanden anser å sin sida att de åtgårder som kommissionen hänvisat till inte utgör genomförandeåtgårder i den mening som avses i artikel 263 fjårde stycket FEUF. De åberopade återkravsåtgårderna kan nämligen inte anses vara genomförandeåtgårder, eftersom förordnandet om att återkråva stödet som finns i det angripna beslutet är bindande för Konungariket Spanien i alla delar, och Spanien har inget utrymme för skönsmåsig bedömming. Upphåvandet av den omtvistade stödordningen som förklarats vara oförenlig med den inre marknaden och beviljandet eller ej av den aktuella skatteförmånen har redan bestämts genom det angripna beslutet och är endast de råttsliga följderna av detta.
- 45 Tribunalen erinrar om att i enlighet med artikel 288 fjårde stycket FEUF är ett sådant beslut som det aktuella beslutet bindande till alla delar endast för dem till vilka det riktar sig. Skyldigheten att inte bevilja stöd enligt den omtvistade stödordningen, att upphåva de beviljade skatteförmånerna och att återkråva de stöd som utbetalats i enlighet med denna stödordning utgör således för Konungariket Spaniens del tvingande råttsverkningar av det angripna beslutet, i och med att beslutet riktar sig till Spanien.
- 46 Däremot har det angripna beslutet inte några sådana råttsverkningar för stödmottagarna enligt den omtvistade stödordningen. I artikel 1.1 i det angripna beslutet sägs inget om vilka konsekvenser som den omtvistade stödordningens oförenlighet med den inre marknaden ska ha för var och en av stödmottagarna. Det angripna beslutet innebär nämligen inte i sig självt något förbud eller förelåggande för dessa stödmottagare. Vidare är konsekvenserna av stödets oförenlighet inte nödvåndigtvis desamma för var och en av stödmottagarna enligt den omtvistade stödordningen. Konsekvenserna av stödets oförenlighet måste således individualiseras genom en råttsakt från de behöriga nationella myndigheterna, såsom ett taxeringsbeslut som utgör en genomförandeåtgård för artikel 1.1 i det angripna beslutet i den mening som avses i artikel 263 fjårde stycket FEUF.
- 47 Det saknar härvidlag betydelse att, såsom sökanden påpekat, Konungariket Spanien inte förfogar över något utrymme för skönsmåsig bedömming vid genomförandet av det angripna beslutet. Avsaknaden av utrymme för skönsmåsig bedömming är förvisso ett villkor som ska undersökas vid bedömmingen av om villkoret personligen berörd är uppfyllt vad gäller sökanden (se förstainstansråttsens dom av den 26 september 2000 i mål T-80/97, Starway mot rådet, REG 2000, s. II-3099, punkt 61, och där angiven råttspraxis). Kravet att en råttsakt inte medför genomförandeåtgårder i den mening som avses i artikel 263 fjårde stycket FEUF utgör emellertid ett villkor som är separat från villkoret att personen i fråga ska vara personligen berörd (tribunalens beslut av den 4 juni 2012 i mål T-381/11, Eurofer mot kommissionen, punkt 59, och av den 5 februari 2013 i mål T-551/11, BSI mot rådet, punkt 56).
- 48 Härav följer att det angripna beslutet medför genomförandeåtgårder och att det således inte kan anses utgöra en regleringsakt som inte medför genomförandeåtgårder i den mening som avses i artikel 263 fjårde stycket FEUF. Sökandens argument, som bygger på det sista ledet i nämnda bestämmelse, kan således inte godtas.
- 49 Denna slutsats påverkas inte av sökandens argument att råtten till ett effektivt domstolsskydd åsidosatts, eftersom sökanden inte kunde väcka talan mot förklaringen i artikel 1.1 i det angripna beslutet att den omtvistade stödordningen var oförenlig med den inre marknaden.
- 50 Europeiska unionen är en råttsunion, och unionens institutioner kontrolleras så att deras råttsakter står i överensstämmelse med fördraget och de allmåna råttsprinciperna, till vilka åven de grundläggande rättigheterna hör. Enskilda ska således ha tillgång till ett effektivt domstolsskydd för de rättigheter som följer av unionsråtten (se tribunalens dom av den 24 mars 2011 i de förenade målen T-443/08 och T-455/08, Freistaat Sachsen m.fl. mot kommissionen, REU 2011, s. II-1311, punkt 55 och där angiven råttspraxis). I förevarande fall har sökanden emellertid inte nekats något effektivt domstolsskydd. Åven om förevarande talan avvisas, föreligger nämligen inget hinder för att sökanden vid en nationell domstol bestrider genomförandeåtgårderna för det angripna beslutet, bland annat de taxeringsbeslut som nekar stöd i enlighet med den omtvistade stödordningen. Den nationella domstolen kan på så

sätt indirekt pröva huruvida artikel 1.1 i det angripna beslutet är lagenlig och eventuellt hänskjuta en giltighetsfråga till EU-domstolen i enlighet med artikel 267 FEUF (se, för ett liknande resonemang och analogt, beslutet i det ovannämnda målet Eurofer mot kommissionen, punkt 60).

- 51 Mot bakgrund av det ovan anförda ska talan avvisas. Det saknas således anledning att pröva det första rättegångshinder som åberopats av kommissionen, nämligen att sökanden saknar berättigat intresse av att få saken prövad.

Rättegångskostnader

- 52 Enligt artikel 87.2 i rättegångsreglerna ska tappande part förpliktas att ersätta rättegångskostnaderna, om detta har yrkats. Kommissionen har yrkat att sökanden ska förpliktas att ersätta rättegångskostnaderna. Eftersom sökanden har tappat målet, ska kommissionens yrkande bifallas.

Mot denna bakgrund beslutar

TRIBUNALEN (åttonde avdelningen)

följande:

- 1) **Talan avvisas.**
- 2) **Altadis, SA ska ersätta rättegångskostnaderna**

Luxemburg den 6 september 2013.

Justitiesekreterare
E. Coulon

Ordförande
L. Truchot